

Užgavėnės

Šį kartą žiemos iš kiemo vilioti susirinko nedidelis, tačiau didžiai tam nusiteikęs ir pasiruošęs būrys ratiečių. Visi atsinešė savo darytų kaukių arba įspūdingų kostiumų. Pažiūrėjome pro langą, ten snyguriavo, dangus buvo apniukęs. Nutarėme, kad žiema mums jau kiek pakyrėjo ir reikia ją kaip nors krapštyti lauk. Reikia kviestis atgal saulę, kad mus pašildytų.

Pradžioje mėginome žiemą išvesti gražiuoju. Paėmėm ją už rankos, žengėm į vieną pusę, į kitą, po to sukomės. Prastai sekėsi... pasileidome muziką – ir su ja trūko darnos, suvokimo kur žengti, kiek žengti, o ir porų nebuvo daug. Nutarėme,

kad šitaip žiemos tikrai neišvesime.

Kadangi gražiuoju ji nėjo, o ir vedėme prastai, reikėjo tuoju pasitaisyti ir ją garsiai pulti. Išsirinkę po muzikos instrumentą, jais trankiai grodami bei visa gerkle dainuodami „Žiema žiema, bėk iš kiemo“ pradžioje vaikščiojom, sukom ratelį, o po to gyvatėle ir traukinuku išbėgiojome visus darželio takus. Tuomet kiek galėdami garsiau juokėmės.

Snigti nustojo, pasirodė saulė. Įkvėpti tokio pasisekimo, ėmėmės vaidybos. Robertas vienbalsiai buvo išrinktas Lašininio vaidmeniui atlikti, o Simas, kuris turėjo kanapinę virvę (geresnės ir su žiburiu nerasi) – tapo Kanapiniu. Tinkamai apsirėdę, pasiruošę, veikėjai kibo vienas kitam į atlapus (reikėjo rūpintis, kad nepabirtų tikri smūgiai), mėgino ir žodžiais vienas kitą išprašyti. Tačiau, žinoma, nugalėjo Kanapinis. Spektakliui pasibaigus, susėdome pasiaiškinti jo prasmės. Senovėje žmonės gyveno iš to, ką patys užsiaugindavo. Rudenį jie prisikasdavo bulvių, pasiskersdavo gyvulių ir sočiai valgydavo visą rudenį ir žiemą, o pavasarį, jau pradėdavo nebeužtekti maisto atsargų, žmonėms kartais tekdavo ir pabadauti. Turėjo valgyti mažiau ir ne tokį riebią maistą. Todėl jiems taip svabu buvo nugalėti Lašininį ir pasveikinti Kanapinį.

Kad nenutrūktų linksmybės, tuoju ėmėmės mokytis dar vienos Užgavėnių dainos:

Oi opso opso opso,

kas nešoka, tas tik žiopso,

oi ypso ypso, ypso,

kas nešoka, tas tik vypso.

Pasimokę puolėme matuoti kaukių, juk jau atėjo laikas persirengėliais eiti. Ne visi norėjo rengtis, o kiti tai darė su neįtikėtinu azartu. Apsirėdę taip, kad mūsų nepažintų, pasikalbėjome, kodėl per užgavėnes valgome blynus, o gi todėl, kad jie į saulę panašūs. Atnašaudami visi suvalgėme vieną blyną ir užtraukę „Oi opso, opso“ patraukėme mamų gąsdinti ir blynų reikalauti.

Blynai, miltiniai blynai, tai gardumynai, miltiniai blynai (ypač su nutella)!